

EXPUNERE DE MOTIVE

Lege pentru modificarea art. 729 alin. (4) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Șomajul tehnic constituie măsura pe care o poate lua angajatorul de a reduce sau întrerupe temporar activitatea întreprinderii, pentru motive economice, tehnologice, structurale sau altele similare. În această perioadă, potrivit art. 52 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 53/2003 privind Codul muncii, angajatorul poate suspenda contractul individual de muncă, iar, potrivit art. 53 alin. (1), pe durata reducerii și/sau a întreruperii temporare a activității, salariații implicați în activitatea redusă sau întreruptă, care nu mai desfășoară activitate, beneficiază de o indemnizație, plătită din fondul de salarii, ce nu poate fi mai mică de 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat.

În acest context, amintim și faptul că, având în vedere evoluția situației epidemiologice internaționale determinată de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, Guvernul României a hotărât, prin art. XI din Ordonanța de urgență nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, ca indemnizațiile de care beneficiază salariații în perioada suspendării temporare a contractului individual de muncă să fie stabilite la 75% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat, fiind suportate din bugetul asigurărilor pentru șomaj în limita a cel mult 75% din câștigul salarial mediu brut prevăzut de Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 nr. 6/2020.

Dincolo de măsura salutară antemenționată, considerăm că, în virtutea principiului conform căruia urmărirea silită a bunurilor nu trebuie să-l pună pe debitor în situația de a nu-și putea asigura mijloacele de existență, se impune ca aceasta să fie suplimentată de o limitare a cazurilor în care indemnizația aferentă perioadei de șomaj tehnic să poată fi urmărită silit. Mai mult, considerăm că această limitare ar trebui să fie aplicată nu doar în contextul actual determinat de pandemia de COVID-19, ci și în general, în situația în care motive economice, tehnologice sau structurale îl contrâng pe angajator să suspende contractele individuale de muncă ale angajaților, în condițiile art. 52 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Astfel, condițiile în care pot fi urmărite salariile și alte venituri periodice, pensile acordate în cadrul asigurărilor sociale, precum și alte sume destinate asigurării mijloacelor de existență ale debitorului sunt prevăute la art. 729 C. proc. civ. Punctual, în privința veniturilor bănești acordate temporar, ca măsură de protecție socială incidentă în anumite situații speciale expres prevăzute de lege, alin. (4) al aceluiași articol, stabilește că „Ajutoarele pentru incapacitate temporară de muncă, compensația acordată salariaților în caz de desfacere a

contractului individual de muncă pe baza oricăror dispoziții legale, precum și sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, nu pot fi urmărite decât pentru sume datorate cu titlu de obligație de întreținere și despăgubiri pentru repararea daunelor cauzate prin moarte sau prin vătămări corporale, dacă legea nu dispune altfel”.

Prin urmare, din identitate de rațiune, propunem limitarea urmăririi silite doar la cazurile antereferite și în privința indemnizațiilor acordate salariaților în perioada de șomaj tehnic, potrivit art. 53 alin. (1) raportat la 52 alin. (1) lit. c) din Legea 53/2003 privind Codul muncii.

În numele inițiatorilor:

Silviu Dehelean – Deputat USR